

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 17. S. Cæsarius in Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

dement. Hæc Epistola octavo Octobr. Sæculum VI.
 post Consulatum Felicis, id est, anno A. C. 512.
 512. data est.

§. XVII.

S. Cæsarius in Italia.

Sub idem tempus Cæsarius Arelatensis
 Romam venit, nova enim exorta
 tempestas Virum sanctum in Italiam pro-
 ficisci compulit. Urbs Arelatensis Regi
 Theodorico parebat. Apud eum iterum *Vit. S. Cæs.*
 accusatus S. Cæsarius, comprehenditur, *lib. l. n. 19.*
 & sub fideli custodia adducitur. Ubi
 Ravennam pervenit, Regiam intravit,
 salutavitque Regem, qui conspiciens Vi-
 rum intrepido animo, & habitu venera-
 bilem, assurrexit, detractoque a capite
 pileo honestissime salvum esse vicissim
 iussit. Tum interrogat, num itinere
 multum fatigatus esset, & quo loco Ci-
 vitatis Arelatensis, Gothorumque, quos
 imposuerat, res staret. Postquam S. Cæ-
 sarius recessit, dixit Rex Theodoricus ad
 suos: *DEus puniat improbos, qui tam
 longum iter sine causa suscipere sanctum
 Virum coegerunt. Ipso ad me ingredien-
 te omnibus artibus trepidavi, tanquam a
 vultu Angeli. Nefas est malum de Viro
 tam venerabili suspicari.*

Tum Rex in S. Viri Diverforium ar-
 genteam pelvim librarum sexaginta, tre-
 centosque solidos misit, iussitque Mini-
 stros

Sæculum VI. A. C. 512. stros Episcopum suo nomine salutare in hunc modum: *Rex Filius tuus rogat te, Episcopo Sancte! ut vas hoc, quod tibi donat, accipias, & in ipsius Gratiam utaris.* S. Cæsarius, qui præter Cochlearia nulla alia supellectile argentea ad mensam utebatur, pelvim publice vendi iussit, & pretio inde accepto multos redemit captivos. Hoc factum ad Regem delatum, atque S. Episcopi fores tanta pauperum multitudine angustari, ut difficile esset accedere. Rex viri pietatem palam laudavit; unde factum, ut Proceres, & Senatores certatim Elemosynas mitterent, per manus S. Cæsarii distribuendas, & palam dicerent, magnam sibi Gratiam Deum fecisse, quod Virum Apostolicum videre licisset. Ita S. Cæsarius omnes illos, qui ultra Druentiam annum capti fuerant, præsertim ex Civitate Arausiaca, liberavit; vehicula quoque, & pecunias ad suos redituris suppeditavit.

§. 20.

Ravennæ degebat quædam Vidua, cujus Filius juvenis sub Præfecto Prætorio militabat, & parentem acceptis stipendiis alebat. Is in morbum lapsus, jam ad extrema deducebatur. Mater accurrit ad implorandum auxilium S. Viri, qui cum supplicis preces repellere non posset, ad ejus ædes venit, in terra prostratus oravit, tumque discedens
Pres-

Presbyterum Messianum, qui tunc ei e-Sæculum VI.
 rat a Secretis, ibi reliquit jussu, ut se A. C. 513.
 moneret, quamprimum juvenis mentis
 compos fieret. Id factum post unius
 horæ spatium, aperuit oculos juvenis,
 dixitque Matri: *Vade, & gratias age*
Dei Servo, cujus precibus ad vitam re-
dii. Cucurrit illa, & ingentem lætitiã S. Cæsarius.
 lacrymis magis, quam verbis, professa
 rogavit Sanctum, ut filium suum secum
 in Galliam duceret, deinceps ipsi sem-
 per servituum. Hujus Miraculi fama
 non totam urbem solum, sed & totam
 Provinciam pervasit. Imo S. Cæsarii
 nomen Romanis quoque innotuit, ubi
 necdum præsentem, tamen jam omnes
 Papa, Clerici, Magnates, populus ama-
 bant, & conspiciere cupiebant.

Igitur Romam ivit, & accessit ad Sym-
 machum Papam, qui Pallium ei dedit,
 permisitque, ut ipsius Diaconi more Dia-
 conorum in Ecclesia Romana Dalmaticis
 uterentur; nam illo tempore Diaconi, S. Greg. L.
 & ipsi Episcopi Tunicis tantum, quibus VII. ep. 113.
 angustæ manicæ, utebantur. In hoc i-to. 4. Conc.
 tinere S. Cæsarius aliqua a Pontifice Re-p. 1294.
 scripta obtinuit. Primum obtulit libel-
 lum supplicem, petens, ut aliqui abusus,
 qui in Gallia gliscebant, damnarentur.
 Respondit Papa in Epistola Decretali sex- Ep. 5. p. 1195
 ta Nov. Probo Consule id est anno 513.
 data. Ea complectitur Articulos sex,

Sæculum VI. & in primo, qui majoris momenti est, A.C 513. Fundi Ecclesiæ alienari prohibentur, nisi dentur Clericis de Ecclesia bene meritis, Monachis, aut Peregrinis sustentandis, ea conditione, ut iis, quoad vivant, fruantur. Hic etiam Beneficiorum Ecclesiasticorum origo deprehendi creditur.

Sup. XXX. S. Cæsarius illud quoque Romæ obtinuit, ut Lis inter suam Ecclesiam, & Viennensem decideretur. Nam postquam Libellum obtulit, petens, ut Ecclesiæ Arelatensis Privilegia conservarentur, Symmachus Papa jussit, ut id, quod S. Leo cognita causa decreverat, fixum ratumque esset. Tunc autem decretum fuerat, ut Ecclesiæ Viennensis Jurisdictio in Ecclesias Valentianam, Centronensem, Genevensem, & Gratianopolitanam tantum extenderetur, ceteræ vero, de quibus litigabatur, Episcopo Arelatensi subessent. Id apparet ex Epistola Symmachi Papæ ad omnes Episcopos Galliæ 13. Nov. anno 513. data, in qua hortatur, ut sua Jurisdictione contenti eam Potestatis Sæcularis auxilio proferre non præsumerent. Petiit etiam S. Cæsarius, ut Episcopus Aquensis suis Mandatis sive eum ad Synodum vocaret, sive alia in causis Ecclesiasticis imperaret, obtemperare teneretur. Respondit Papa in Epistola 11. Junii anni sequen-

Ep. 9. p. 1309

ibid. p. 1310.

quentis Senatore Consule data, in qua Sæculum VI.
A. C. 514.
 Ecclesiæ Arelatensis Prærogativas confirmat, jubetque, ut S. Cæsarius omnibus Causis Ecclesiasticis Galliæ & Hispaniæ invigilet, Episcopos, ubi opus fuerit, convocet, atque Episcopi absque ipsius Licentia Romam non eant.

§. XVIII.

Symmachi obitus. Hormisdas Papa.

Data hac Epistola Symmachus Papa uno tantum Mense superstes fuit, obiitque 19. Julii eodem anno 514. postquam sedisset annis 15. & octo ferme mensibus. Lib. Pont.
 Sepultus est ad S. Petrum, vacavitque Sacra Sedes diebus septem. Quatuor Ordinationibus Romæ peractis mensibus Decembri & Febr. Presbyteros 92. Diaconos sexdecim, Episcopos centum & septendecim creavit. Aliquas etiam Ecclesias ædificavit, in quibus posuit Ciboria argentea, quorum unumquodque centum viginti librarum erat. Quippe ejusmodi Ciboria erant Tabernaculis similia, atque columnis innixa totum Altare obumbrabant. In uno eorum visebantur Imagines Salvatoris, & Apostolorum. (*) Canticum *Gloria in Excelsis*, singulis Dominicis,
 R 3 &

(*) En usum pingendi Imagines Apostolorum in veteri Ecclesia!